



ת"פ 7322/07/20 - מדינת ישראל נגד יוסף נאסי

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא

ת"פ 7322-07-20

בעניין:	מדינת ישראל	המאשימה
	באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים	
	נגד	
	יוסף נאסי	
	ע"י ב"כ עו"ד נאיל זחאלקה	הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של סיוע להצתה לפי סעיף 448 בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

2. הצדדים הסכימו על נוסח מתוקן לכתב האישום, בו הודה הנאשם ועל פיו הורשע. הוסכם כי הנאשם יישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן. כמו כן, הוסכם כי רכבו של הנאשם יחולט. אין הסכמה בין הצדדים בנוגע לעונש.

ואלה המעשים על פי כתב האישום המתוקן:

ביום 19.6.20, בשעה 22:53 לערך, הגיע הנאשם ברכבו לאזור הסמוך לביתו של המתלון בעיסאווייה, שם החנה המתלון את רכבו. הנאשם סייע להצית את רכב המתלון ונמלט מהמקום באמצעות רכבו. כל זאת על רקע סכסוך שהתגלע בין הנאשם למתלון. כתוצאה מן ההצתה, נשרף רכבו של המתלון כליל.

טענות הצדדים לעונש

טענות המאשימה

3. המאשימה טענה כי הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם שמירה על שלטון החוק וההגנה על קניינו.



של אדם, ביטחון הציבור וחיי אדם. המעשים מלמדים על תכנון מוקדם שכולל הגעה למקום האירוע במטרה להצית, הגם שמדובר באזור מגורים והסכנה שטמונה בכך. הנאשם סייע בהצתת רכב ובסופו של דבר הביא לשריפתו כליל. כמו כן, לא ניתן להתעלם גם מהנזק הפוטנציאלי שיכול היה להיגרם באותה הצתה באזור מגורים, ובכלל זה נזק לחיי אדם ונזק לרכבים נוספים.

4. באשר למדיניות הענישה, נטען כי בפסיקת בית המשפט העליון נקבע שעבירת ההצתה היא מהחמורות שבספר החוקים, בהינתן הפוטנציאל ההרסני הטמון בה לגופו ולרכושו של אדם, והעונש הקבוע בצידה מעיד על כך במיוחד. לפיכך, נדרשת ענישה מרתיעה בגין עבירה זו. באשר לנסיבות ביצוע העבירה במקרה דנן, מבחינת הפרמטרים של תכנון מוקדם, פוטנציאל הסיכון הגלום במעשה, הן לחיי אדם והן לרכוש, וכמובן תוצאות המעשה בפועל, הפסיקה הנה מגוונת מאוד, אך בית המשפט חוזר על כך שמדובר בעבירות חמורות ועל כך שנדרש להחמיר בענישה ולהטיל מאסר בפועל. המאשימה הפנתה לפסיקה וטענה כי מתחם העונש ההולם בתיק הזה מתחיל מ-18 חודשי מאסר בפועל ומסתיים ב-36 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. המאשימה הדגישה כי המתחם לו היא עותרת מתייחס לעבירת סיוע ולא לעבירה המושלמת, תוך הפניה לפסיקה בנושא.

5. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נטען כי לנאשם יש הרשעות קודמות (הוגש רישום פלילי). אמנם מדובר בהרשעות שלא ממין העניין, ההרשעה הראשונה הנה משנת 2013 בעבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית וההרשעה השנייה היא משנת 2017 בגין עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש והסגת גבול, יש להסיק מכך שלא מדובר בהתמודדות הראשונה של הנאשם עם רשויות החוק, וכי לא היה במאסרים המותנים שהוטלו עליו בגין אותן הרשעות כדי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות. כמו כן, שירות המבחן מתאר בתסקיר קשיים ממשיים של הנאשם להכיר בדפוסי ההתנהגות האלימים שלו והנאשם סבור שטיפול לא יסייע לו, ולפיכך, סבור שירות המבחן כי נדרשת ענישה מרתיעה ומציבה גבולות הן לנאשם והן לציבור. אמנם, שירות המבחן המליץ בסופו של דבר על מאסר שירוצה בעבודות שירות, אך לעמדת המאשימה, לא ניתן לקבלה, לאור נסיבות של ביצוע העבירה, אופי העבירה ועברו הפלילי של הנאשם, ואין הצדקה לחרוג ממתחם הענישה ההולם את המעשים, בוודאי לא חריגה כה משמעותית שמשמעותה קפיצה ממאסר בפועל ממש למעצר שירוצה בעבודות שירות. לפיכך, מבקשת המאשימה למקם את הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחתית המתחם, ולגזור על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי מרתיע, קנס ופיצוי למתלונן.

טענות ההגנה

6. הסנגור טען כי במקרה דנן יש להעדיף את מידת הרחמים על פני מיצוי הדין עם הנאשם.

לעמדת ההגנה, מתחם הענישה ההולם מתחיל במאסר של מספר חודשי עבודות שירות ובמקרה דנן ישנה הצדקה לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה או בסמוך מאד לכך.

7. באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה במקרה דנן, עיון בעובדות כתב האישום מלמד שישנן מעט עובדות



ומדובר בתיק נסיבתי. כתב האישום אינו מפרט תכנון מוקדם, כדוגמת הכנת חומרים והגעה לתחנת דלק. הסנגור אינו טוען שלא היה תכנון מקדים לביצוע העבירה, אך סבור כי אין מדובר בתכנון במידה חמורה והספק בענין זה צריך להיזקף לטובת הנאשם. באשר לנסיבות האחרות של ביצוע העבירה, מדובר ברכב שלא חנה מתחת לבית, אלא חנה הרחק מהבית, ועל כך מעיד צילום מדיסק של המצלמות במקום. אמנם הרכב הוצת כליל, אך מדובר ברכב מסוג טויוטה קורולה משנת 2003. נסיבות אלה הן ברף הנמוך של החומרה וחלקו של הנאשם מתמצה בסיוע בכך שהגיע למקום וסייע בצורה שאינה ידועה לאחר להצית את הרכב.

8. באשר למתחם הענישה הנוהג בגין העבירה הזאת, הסנגור הפנה לפסיקה וטען כי בית המשפט העליון קבע שיש להתייחס לכל מקרה לגופו וכי אין חובת מאסר בפועל בעבירת הצתה. במקרה דנן מדובר בסיוע להצתה ולא בביצוע העיקרי של העבירה והחוק מבדיל בין מסייע לבין מבצע עיקרי, כך שהעונש בגין עבירת הסיוע הוא מחצית מהעונש המקסימלי הקבוע בחוק בגין העבירה המושלמת, אך, לעמדת הסנגור, בית המשפט אינו גוזר את העונש בגין עבירת הסיוע באופן אריתמטי כמחצית העונש, אלא מתחשב בנסיבות הקשורות לביצוע העבירה. לטענתו, באשר למבצע עיקרי בעבירות הצתה המתחם מתחיל מ-12 חודשים, ובעניינו, מדובר בסיוע, ובהתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המתחם מתחיל ממספר חודשי מאסר שיכול שיתקרב ל-6 חודשים, ובאה הפניה להחלטות שנטען כי הן תומכות בענישה מקלה.

9. באשר למיקום הנאשם בתוך המתחם, מבקש הסנגור למקמו בתחתית המתחם. הנאשם הודה, נטל אחריות למעשיו וחסך מזמנו של בית המשפט. ההודאה היא אינה עניין של מה בכך, היא ניתנה בתיק נסיבתי ומגלמת גם נטילת אחריות ממשית מצדו של הנאשם. בתסקיר שירות המבחן תוארו נסיבות חיים קשות ביותר של הנאשם. לנאשם אין הורים, הוא חי ברחוב לתקופה מסוימת, במחנה הפליטים שועפאט, מקום המהווה קרקע פורייה ביותר לאנשים נורמטיביים וגורם להסתבך בעבירות. כמו כן, מתסקירי המעצר שנערכו לנאשם עולה כי אביו היה סייען של כוחות הביטחון והמשפחה כולה סבלה מהתנכלויות במשך שנים. למרות זאת, הנאשם הקים משפחה, הוא נשוי ואב לשני ילדים, וכיום הוא עובד במוסך מסודר. שירות המבחן התייחס לכלל השיקולים המהווים סיכוי טוב לכך שהנאשם ימשיך באותה דרך, במיוחד לאחר שלמד את הלקח מהטעות שעשה והמליץ על מאסר בעבודות שירות. באשר לעברו הפלילי, טען הסנגור כי הוא כולל עבירה זניחה, העוסקת בהחזקת סמים לשימוש עצמי, ועבירת תקיפה, שנסיבותיה הצדיקו הטלת מאסר מותנה בלבד. הנאשם לא ריצה מעולם מאסר בפועל ובתיק דנן זו היתה הפעם הראשונה לפיה היה במעצר למשך כעשרה ימים ולאחריו שוחרר למעצר בית מלא במשך 7 חודשים. במשך תקופה זו הנאשם לא עבד. לפיכך, בהתחשב בכל השיקולים ובכך שנקבע בפסיקה כי ניתן להטיל מאסר בעבודות שירות גם על המבצע העיקרי, יש להסתפק בעניינו של הנאשם בעבודות שירות בתחתית מתחם הענישה.

10. הנאשם הוסיף כי עשה טעות, הביע צער והתנצל, אמר כי יש לו ילד בן שנה וחצי וילד בן 4, ואם יחויב לבצע עבודות שירות לא יוכל לפרנס את משפחתו ולשלם שכר דירה.



תסקיר שירות המבחן

11. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של הנאשם עולה כי הינו כבן 32 שנים, נשוי ואב לשני ילדים, מתגורר בשוועפאט ועובד במוסך באשדוד מאמצע חודש ינואר 2021. לחובתו שתי הרשעות בעבירות של החזקת סמים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש והסגת גבול, בגינו נדון למאסרים מותנים, קנסות והתחייבויות להימנע מעבירה. הנאשם מסר כי אינו עושה שימוש בסמים, אך בדיקת שתן שמסר העידה על שרידי סם. כמו כן מסר כי עושה שימוש באלכוהול במצבי משבר, אך שירות המבחן התרשם כי הוא מתקשה להכיר בבעייתיות בתחום זה או בתחום דפוסי התנהגותו האלימים במצבים של חוסר אונים. הנאשם מסר כי את העבירה דנן ביצע כשהיה בגילופין וכי ביצעה במטרה לגרום נזק כספי למתלונן. הוא לקח אחריות על התנהגותו בעבירה. שירות המבחן התרשם כי הוא יתקשה להיתרם מהליך טיפולי והמליץ על ענישה מרתיעה ומציבה גבולות דרך של מאסר בעבודות שירות.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

12. הממונה על עבודות השירות בדק את הנאשם וקבע כי הוא מתאים לביצוע עבודות שירות.

דיון

13. הסיכון הגלום במעשה ההצתה הנו לחיי אדם ולרכוש, ובהשלכות ההרסניות והבלתי צפויות העלולות להיגרם מהבערת אש בלתי מבוקרת ומהתפשטותה - ואלה מחייבים ענישה מוחשית ומרתיעה (ר': ע"פ 3116/13 קבלאן נ' מדינת ישראל (2013); ע"פ 2599/07 קריין נ' מדינת ישראל (2007); ע"פ 3210/06 עמארה נ' מדינת ישראל (2007); ע"פ 9299/09 קסקס נ' מדינת ישראל (2010)). עבירת ההצתה נתפסת כחמורה גם בשל המסר העברייני האלים העולה ממנה, שיש בו להטיל אימה ופחד ולפגוע בתחושת הביטחון האישי של הציבור והפרט (ר': ע"פ 5074/10 מרדאווי נ' מדינת ישראל (2012); ע"פ 4311/12 סורי נ' מדינת ישראל (2012)).

נקבע שבעבירות ההצתה לסוגיהן יש להטיל ענישה ממשית של מאסר מאחורי סורג ובריה, כביטוי לסיכון הרב לחיי אדם ולרכוש, נוכח הקושי לשלוט בהיקף הנזקים שהיא עלולה לגרום (ר': ע"פ 3074/07 מדינת ישראל נ' מוחמד אבו תקפה (2008)). עם זאת, נקבע, לא אחת, כי מנעד הענישה האפשרי בגין עבירת ההצתה הוא רחב וכל מקרה נקבע בהתאם לנסיבותיו (ר': ע"פ 6463/11 ברדוגו נ' מדינת ישראל (2012)). בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה מעלה כי המעשים נמצאים ברף הבינוני-נמוך של החומרה. הנאשם סייע להצית רכב וכתוצאה מכך נשרף הרכב כליל. למרבה המזל, לא נגרם נזק נוסף לרכוש או לחיי אדם, שכן מעשיו של הנאשם כוונו לרכב שחנה בקרבה לבית מגורים והוא ביצעם בשעת לילה, בה מצויים אנשים בבתיים. מעשי הנאשם תוכננו מראש, הוא הגיע ברכבו למקום ובדרך זו גם נמלט מהמקום לאחר המעשה. הנאשם בחר בדרך זו כדי ליישב סכסוך עם המתלונן ובמטרה לגרום לו לנזק ועשה זאת כשהוא תחת השפעת אלכוהול. לאחר שקלול כל האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את העבירה שביצע הנאשם הוא 9 עד 30 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

14. באשר לעונש הראוי לנאשם, הנאשם הינו כבן 32, נשוי ואב לשני ילדים קטנים. הוא הודה במיוחס לו, חסך



מזמנו של בית המשפט, תרם לייעול ההליך והביע חרטה.

לאור האמור, אני גוזר על הנאשם כלהלן:

מאסר בפועל לתקופת 9 חודשים בניכוי ימי מעצרו. המאסר ירוצה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה.
הנאשם יתחיל בריצוי עבודות השירות ביום 5.7.21.

מאסר מותנה לתקופת 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירה מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו
ממאסר.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א תמוז תשפ"א,
21 יוני 2021, במעמד ב"כ
המאשימה, ב"כ הנאשם
והנאשם בעצמו.
**השופט רפי כרמל, סגן
נשיא**